

מת (חיפה) 52566-02-25 - מדינת ישראל נ' מנסור גבליס (עציר)

מ"ת (חיפה) 52566-02-25 - מדינת ישראל נ' מנסור גבליס שלום חיפה

מ"ת (חיפה) 52566-02-25

מדינת ישראל

נגד

מנסור גבליס (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[02.03.2025]

כבוד השופט בוריס שרמן

החלטה

זוהי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

1. בקצירת האומר, המשיב עומד לדין בגין פריצות לארבעה רכבים חונים תוך גרימת נזק וגניבת רכוש. שלוש פריצות נשוא האישום הראשון אירעו ברחוב ארלזורב בחיפה ביום 8/2/25, ואילו הפריצה הרביעית (המתוארת באישום השני) התרחשה ברח' דרך הים ביום 3/2/25 (מצפייה בסרטון מצלמת אבטחה המתעד את הפריצה נראה כי המועד הנכון הינו 4/2/25). לטענת המבקשת, כנגד המשיב קיימות ראיות לכאורה הקושרות אותו למיחוס לו וקיימת עילת מעצר שעניינה מסוכנות המשיב לביטחון הציבור ורכושו, בשים לב לעברו המכביד בעבירות דומות וקיומם של מאסרים מותנים שלא הרתיעו את המשיב מלשוב על מעשיו הנפסדים.

2. בדיון ביום 26/2/25 ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה ביחס לשני האישומים. לטענתו, לא ניתן לזהות את המשיב כפורץ לרכבים בדרגת הוודאות הנדרשת במשפט הפלילי. לטענתו, סרטון המתעד את הפריצה לשניים מתוך ארבעת הרכבים הינו באיכות ירודה, בעוד הפריצה לשני הרכבים הנוספים לא מתועדת. המשיב לא זיהה את עצמו בסרטונים שהוצגו לו, העדים לאירועים לא קושרים את המשיב ולא נערכה השוואה מדעית של חזות המשיב עם הדמות הנראית בסרטונים פורצת לרכבים. בנסיבות אלה אין די בזיהוי המשיב ע"י השוטרים שהיכרותם עמו שטחית, אם בכלל, כדי ללמד על קיומן של ראיות לכאורה.

3. ב"כ המבקשת טענה כי קיימות ראיות לכאורה טובות. המשיב נראה במצלמות אבטחה פורץ לשני רכבים ביום 8/2/25. בהמשך עדי ראיה הבחינו במשיב פורץ לרכב השלישי, יצרו קשר עם המשטרה והכווינו את השוטרים למקום בו נתפס המשיב כשלידו הרכוש שנגנב מהרכב. המשיב בעת המעצר לבש אותם בגדים שלבש הפורץ בסרטון. באשר לאירוע מיום 3/2/25, נטען כי ניתן לראות את אירוע הפריצה במצלמות ובהמשך ניתן לראות את הפורץ במצלמות נוספות, עד שהפורץ עולה למטרונית שם ניתן לזהותו בוודאות. בפרט, ניתן לראות בכל המצלמות שהפורץ מחזיק שקית.

4. לאחר עיון בתיק החקירה סבורני כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב.
5. כידוע, "במסגרת בחינת מכלול הראיות בתיק, מורה ההלכה הפסוקה כי, ככלל, יש לבחון את קיומן של ראיות לכאורה, בשלב זה של ההליך, על פי מבחן "אם נאמין". על פי מבחן זה, בעת בחינת קיומן של ראיות לכאורה, על בית המשפט לשאול עצמו אם בהינתן שיאמין לראיות התביעה כפי שהן מובאות בפניו, יהיה בהן כדי להביא למסקנה שהנאשם ביצע את המיוחס לו..." (כב' השופט י. כשר בבש"פ 4496/24 פלוני נ' מדינת ישראל, החלטה מיום 21/7/24, פסקה 27). כמו כן, "שאלת אמינות [העד], והאפשרות כי הוא פיברק את כל האירוע על מנת לפגוע ב[משיב], היא נושא אשר במובהק יש לבחון בתיק העיקרי, ולא במסגרת הדיון בראיות לכאורה. כך, בהעדר ראיות ברורות לכך שמדובר בבדיה, ובהעדר סתירות גלויות בחומרי החקירה שביכולתן להציג את גרסתה של המדינה כמשוללת יסוד" (כב' השופט ע. גרוסקופף בעמ"ז 24-08-24445, 24-08-27825 פלוני נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 27/8/24, פסקה 6)). הדברים נכונים גם בעניינו של המשיב.
6. באשר לאישום הראשון, בניגוד לטענת ב"כ המשיב תיעוד הפריצות הינו באיכות טובה. ניתן לראות בבירור את הפורץ, לרבות מבנה גופו, בגדיו ותווי פניו, כך שאין לשלול אפירורית את כוחו הראייתי של זיהוי המשיב ע"י מספר שוטרים, בוודאי בשלב הדיוני הנוכחי, לפני שגרסת השוטרים המזהים נבחנה במהלך חקירתם הנגדית. זאת ועוד, הגם שהאזרחים שהזמינו משטרה לזירת האירוע לא מזהים את המשיב, הם ידעו להצביע על מסלול הליכתו מזירת פריצת הרכב השלישי ולהכווין את השוטרים למקום בו נעצר המשיב כשהוא לובש בגדים הדומים מאד לבגדים שלבש הפורץ לשני הרכבים הראשונים. גם מציאת הרכוש שנגנב מהרכב השלישי בקרבת המשיב מהווה ראיה נסיבתית לחובתו.
7. לגבי האישום השני התמונה הראייתית מעט יותר מורכבת. בניגוד לטענת ב"כ המשיב, קיים סרטון המתעד את הפריצה שאירעה בדרך הים בחיפה (קרוב לרח' אצ"ל). הרכב שנפרץ חונה במרחק מהמצלמה (סרטון madregoot, בשעה 39:39:2; ניתן להגדיל את החלק הרלבנטי של התמונה ולראות את הפריצה בבירור). הפורץ נראה בעל מבנה גוף רזה, מחזיק בידו שקית, לובש קפוצ'ון ומכנס ג'ינס כחול, הולך לכיוון רח' אצ"ל. כעבור כרבע שעה נראית דמות דומה במצלמה הממוקמת ברח' אצ"ל 11 (מרחק של פחות מקילומטר מהמצלמה הקודמת) עוברת מכיוון דרך הים לכיוון שד' ההגנה תוך שמציצה לתוך רכבים חונים (מצלמה ברח' אצ"ל 11 (מתפרה) סרטון 1 - 4/2/25 בשעה 39:56:2; סרטון 2 - 4/2/25 בשעה 47:56:2, סרטון 4 - 4/2/25 בשעה 07:57:2). בהמשך נראה החשוד ממתין בתחנת מטרונית בשד' ההגנה, עולה למטרונית ומזוהה בתוך המטרונית כמשיב (סרטונים 2 ו-3 - 4/2/25 בשעה 50:28:3 - עליה למטרונית; סרטון 1 - 4/2/25 בשעה 46:40:3 - החשוד מזוהה כמשיב). הגם שקיים פער בזמני המצלמות ובשונה מהאישום הראשון לא קיים רצף של מצלמות ועדויות עד לתפיסת המשיב, סבורני כי אין בכך כדי לפגום באופן משמעותי בעוצמת הראיות להוכחת המיוחס למשיב באישום זה. עם זאת, גם אם אניח שקיימת חולשה ראייתית, אין בכך כדי להשפיע על ההכרעה בבקשה, כפי שאפרט מיד.

8. מעיון בגיליון הרשעותיו של המשיב ניתן ללמוד, כי המשיב הפך עבריינות בתחום הרכוש לדרך חייו. לחובתו הרשעות רבות בעבירות רכוש וסמים, בדגש על פריצות לרכבים. לפני כשנה המשיב נדון בשני תיקים שונים לעונשי מאסר בפועל בגין עבירות דומות. תלויים נגדו שני מאסרים מותנים. כמו כן תלויים נגדו כתב אישום נוסף בגין עבירה דומה וכתב אישום המייחס לו הפרת הוראה חוקית.
- הנה כי כן, הרשעות בעבירות רכוש וסמים, לצד ריבוי העבירות בכתב האישום הנוכחי, קיומם של כתבי אישום נוספים תלויים ועומדים והעובדה שרק לאחרונה המשיב השתחרר ממאסר בפועל בגין עבירות דומות, מלמדים על מסוכנותו הגבוהה של המשיב לרכוש הציבור. טוב עשה ב"כ המשיב שלא חלק בנסיבות כאלה על קיומה של עילה למעצר עד תום ההליכים, הגם שמדובר בעבירות רכוש לא מתוחכמות במיוחד. במצב דברים זה איני רואה חשיבות רבה בקיומו של כרסום בעוצמת הראיות באישום השני.
9. למרות האמור, אני מוכן לשקול חלופה שתיתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהמשיב. "כפי שציין בית משפט זה - למשל בהחלטתה של השופטת נאור בעניין קסוס - "מדובר בעבירת רכוש מתוחכמת אך עדיין עבירת רכוש" (ההדגשה אינה במקור - י.ד.) (שם, סעיף 6). השקפה זו מבקשת לגבש איזון ראוי בין חירותו של נאשם לבין שלום הציבור כאשר עסקינן בעבירות רכוש, בשים לב לעובדה כי המסוכנות הנובעת מנאשם שכזה היא ביחס לרכוש ולא ביחס לחיי אדם. הגם שאין להקל ראש במסוכנות הנובעת מפגיעה צפויה ברכוש הרי שאין הדבר שקול לפגיעה שבנפש, ולכך יש ליתן ביטוי בהחלטה על מעצרו של נאשם בעבירות רכוש עד תום ההליכים נגדו..." (בש"פ 3462/11 מדינת ישראל נ' עודה אבו עליון, החלטה מיום 12/5/11, כב' השופט י' דנציגר, פסקה 14). הדברים נכונים בענייננו ומצדיקים בחינת חלופה, כאשר לצורך כך ראוי לשיטתי להיעזר בשירות המבחן, בין היתר על מנת לעמוד על עוצמת המסוכנות והקשר בין צריכת סמים ע"י המשיב לביצוע עבירות רכוש.
10. סוף דבר, אני קובע שקיימות ראיות לכאורה וקיימת עילה למעצר המשיב עד תום ההליכים. ניתנה היום, ב' אדר תשפ"ה, 02 מרץ 2025, במעמד הצדדים.